

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csötörtökön és vasárnap.
 Á r a :
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő irodája:
 Nagypiacz 322 szám.
 Lakása: Bolgárszeg 1425 sz.

NEMLERÉ.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknél alkuszertint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségénél.

Brassó, nov. 13.

Csaknem lehetetlennek tartjuk, hogy a Királyföld rendezésére nézve abban a tervben állapotott volna meg a kormány, a melyet a lapok közölnek s mi is említettünk mult számunkban.

Hisz akkor minden fenn volna tartva, a mi a királyföld eddigi kasztérdek szerint fejlesztett szervezetében eszélytelen, rossz és alkotmányellenes volt.

Azt írják ugyanis, hogy a városok ezután sem lesznek különválasztva, hanem együttes törvényhatóságot fognak képezni a körülök fekvő vidékekkel.

Ezen intézkedés biztosítaná ezutánra is az ösmeretes szász bürokrácia uralkodását; biztosítaná azt, hogy a közérdek helyett ezután is néhány család érdeke legyen irányadó.

Avagy nem hallottak e hirt ezen bürokrácia szívósságáról és példátlan önzéséről, a melyek ellen a legabszolútabb és germanisalóbb osztrák császárok, II. József és Ferencz is egész szigorral léptek föl?

Ezen bürokrácia az által gyökerezett meg és az által tartotta fenn magát, hogy néhány egyetértő család kezébe kerítvén a városi közügyeket, azok által a vidék felett is uralkodtak.

Egészen középkori várrendszer, csak hogy rosszabb kiadásban, a mikor a vár körül lakó népnek csak az volt életteladata, hogy a várban lakó vitézi rendet táplálja.

Akkor legalább védelmet kapott kölesönbe a kiinn lakó nép. Most azonban ezektől mit kap? Hiszen a pénz és véradót ép úgy hordozza a vidéki is, mint a városi. Kap urat a nyakára privilegizált városi familiákból, inspektorok és magistrát képében.

Brassóvárosnak, például, van 28 ezer lakója; vidékének 60 ezernél több. Ez a 28 ezer kormányozza egyszer saját magát; abba nincs beleszólása a 60 ezernek; ad saját magából minden tisztviselőt a 60 ezernek is, a nél-

kül, hogy azok beleszólhatnának és végül képviselést alkot a 60 ezer számára oly módon, hogy felét annak is a város adja.

Elképzelhető, hogy a város által kinevezett hivatalnokok azon fele részt is úgy választatják be, hogy a szentséges magistrát legmagasabb akarata ellenállásra ne találjon.

Igy van ez most; s ha a városok a vidékekkel együtt maradnak, így lesz ezután is, mert a város helyzeténél fogva folyvást dominálni fogja a vidéket, s mert a létező bürokrácia ezéféle szállal szötte be hatalmát a nép életébe, úgy hogy az alól nincs mocczanás.

A városok iparosokból és kereskedőkből állanak; a vidékek nyers termelőkből. Ezeknek különböző s a legtöbb esetben ellentétes érdekeik vannak. És mégis legyenek összeolvasztva!

S még ha így volna, a hogy leirtuk, türethetőbb volna a helyzet; de tényleg ennél sokkal rosszabb, mert magokban a városokban sem juthat érvényre a közakarát, csupán egy szövetséges clique érdeke.

Csodálatos, hogy hazánk más részeiben annyira elkülönzendőnek tartja egymástól kormány és törvényhozás a városok és vidékek életét, hogy törvényben van tiltva, miszerint valamely megyei főispán városi főispánságot is viseljen: itt pedig erőnek erejével össze akarják zavarni továbbra is.

A két rendszer homlokegyenest ellenkezik egymással; a kettő közül csak egyik lehet jó és célszerű. Föltehető e a kormányról, hogy az ország valamely részének szándékosan rossz rendszert adjon?

Nem, mi nem hihetjük el a hírlapok azon közleményét, hogy a királyföldi szervezetnek ezen ősbüne továbbra is fenntartatnék.

Aztán azt mondja az említett hírlapi közlemény, hogy megmarad annyi törvényhatóság a királyföldön, a mennyi eddig volt. Tehát 150 □ mértföld területre és 400 ezernél keve-

sebb lakóra 11 törvényhatóság! Bizony ezek nagyszerű törvényhatóságok lesznek: átlag majdnem 14 mértföld és rengeteg szám: 36 ezer lélek körül esik egy-egy törvényhatóságra. Ezt az intézkedést nagyon helyeselnünk kell, mert lesz sok alispáni, főbírói, tanácsosi állás; jut minden atyafinak.

Mikor nem régebben olvastuk a „Pesti Napló“-ban, hogy a kormány tervezi a törvényhatóságok területi újra szabályozását is; meg voltunk ijedve Ujegyházszék meg Szerdahelyszék, meg a hasonló 4 mértföldes birodalmak miatt: hogy határaikat még szerencsétlenség érheti.

Hála istennek elmúlt a veszély; idézett hírlapi közlemény megnyugtató, hogy történetik akármi Biharral, Háromszékkal, Tordamegyével; de Ujegyházszék ezután is sértetlen marad!

Azt is mondja az idézett közlemény, hogy az universitás ezután is fenntartatik élén a comessel.

Auch gut! Magyarország területe egy és oszthatatlan; hanem azért Szászország területe is egy és oszthatatlan.

Igaz ugyan, hogy azt mondják, miszerint az universitásnak nem lesz politikai jogköre; de hiszen ezt elmondták sokszor az erdélyi diéták és az osztrák kormányok is: az universitás mégis szerzett magának politikai jogkört, valahányszor szüksége volt rá.

Aztán ha a szászok egyesülhetnek közös szász testületté, nehéz megértetni románnal, székelyvel, tóttal, szerbvel azt a magasabb politikát, a mely tőlök megvonja ugyanazon jogot.

Nem is fejtegetjük tovább, mert mi képtelenségnek tartjuk az egész hírlapi közleményt, hanem hozunk kivonatban két újabb idevágó hírlapcikket. A „M. Politika“ ilyképen nyilatkozik:

A szászok között sokan azt óhajtják, hogy a

TÁRCZA.

Egy nap alatt.

Novellette.
 (Folytatás.)

II.

— Ez már mégis csak borzasztó! kiáltám, földhöz vágva a most olvasott levelet. O! — Mégha valami angol lord volna, nem csodálnám. De egy budai Spieszbürger, egy kolompáros! — Ez — ez — még is csak égbe kiáltó!

És valóban volt is okom e kifakadásra, a mint az olvasó is mindjárt befogja látni.

Nagybátyám távozta után midőn bámulásomból magamhoz tértem, első dolgom volt a 2000 frtot zsebre gyurni.

S azzal az utcára siettem.

Némi szükségét éreztem fölkeresni újra azt a társaságot, melytől vagyoni körülményeim visszahúzódni kényszerítének.

Benyitottam a nemzeti szálloda éttermébe.

Egy asztalnál több igen jó ismerősöm ült hevesen társalogni egymással s a pezsgőüvegekkel.

A mint észre vönek, oda rohantak hozzám, s én pillanat alatt az asztalnál, kezemben egy pohár gyöngyöző pezsgővel hallgatám a minden felől hozzám intézett kérdéseket:

Hogy vagy? — Hol voltál? — Miért nem mutatod magad? — Talán szerelmes a kópé? — Aha! Valami új — valami nagyon szép — valami piquante után vetette magát?! — stb.

Én kiittam poharamat, azután egész higgadtággal milderre csak ezt a két szót válaszolám:

— Tönkre jutottam.

— Ah! Bah! kiabáltak kaczagva, az nem elég ok arra, hogy magát egy báró Ormay a társaságtól visszavonja.

— Meglehet — mondám közönyösen. — A nézetek különbözök. — Nekem ez a helyes. — Hanem most ezt hiszem, hogy egy pár hóig szerencsés leendek társaságotok megosztani, — miután — — —

— Ah! Ah! Valami nem várt örökség!

— Valami amerikai nagybátya, — —

— Nagybátya az igaz, habár éppen nem amerikai, ellenkezőleg Budán lakik, s mesterségére nézve kolompáros.

— Ha — ha — ha — ha! —

— Ez igaz. — Ma délután meglátogatott. Elmondta, hogy van neki 50 ezer forint évi jövedelme, a melyre én bizonyos feltétel alatt számot tarthatok. — S adott is mindjárt két ezer forintot.

— És a feltétel — — ?

— Mához egy évre meg kell házasodnom.

— Quelle cher oncle! — kaczagák körben.

Azután nem szólt senki többet az egész tárgyról hanem ittunk, ettünk folytonosan, és esti 11 órát rég elűtötte, midőn oszolni kezdénk.

— Béla! — Szólított meg egy még gyermekkori barátom és távolróli rokonom — maradj hátra! Pár szót szeretnék veled váltani.

Öt percz mulva magunkra maradtunk. —

— Mit kívánsz Lajos?

— Csekélységet. — Egy-két óra haza kell rándulnom Erdélybe. — Arra akarlak kérni, légy utitársam. — Te még nem láttad e kis bérczes országot. Kezeshetem, hogy meglehetősen amusirozod magad — — — azután meg szüleimnek sokat irtam rólad s ők igen szeretnének látni.

— Legyen! — egyezém bele kis gondolkozás után. — Itt Pesten úgy is oly unalmas, — moadhatnám terhes az élet.

Más nap megindultunk a királyhágon tuli kis házába, melynek minden talpalatnyi földje egy-egy lapot tölt be a történelemben.

Lajos szülői azon * szívélyesség s előzékenységgel fogadtak, mely még csak a patriarchalis szokásokat megtartó, régi magyar aristocrazia tulajdona.

Társaságok, vadászatok, kirándulások egymást érték — — s én érzem, hogy lelkeleg át kezdek változni.

Valami bűvös varázsa van e hegyes országnak, mely az embert észrevétlenül mássá alkotja át.

A benn lakó nép kitartó munkássága, az örökös izgékonyosság, mely a városok, falukban s minden talpalatnyi használható földön az emberi rendeltetésnek nagyszerű eszméjét megtestesíti, észrevétlenül szívárovát a figyelmes szemlélőbe, s fölkelti benne a vágyat a szép, nagy, nemes tettek; még az itt-ott égnek meredő romok hőmályos, regeszertü sejtelemmel hálózzák körül a lelket a mult idők nagyságáról.

Minden lépten a leghatalmasabb ur kezének nyomai látszanak! S míg az erdők hűvös árnya, a fákön a különféle fajú madárkák vidám csicseregése nyomasztó gondolatainktól szabadit meg, addig a villámokkal dacoló bérczek áhitatra keltik a szívet.

Mennyire eltörpül a nagy városok minden megbámult műve a természet ily óriási magasztossága előtt!

Itt meglehet tanulni, hogy az Isten képére teremtetett ember mily semmiség magára hagyatva, de azt is, hogy kezet fogva az örök erővel, mily magasra emelheti magát!

Az isteni szikra, mely minden izét eltölti, a földet megvilágító lánggá változhatik, mert nagyszerű tetteinek sugarai a természet alkotó hatalmában lelik visszafényüket.

— A blasirt báró Ormay Béla egy fél év alatt gondolkodó, tettvágyó ifjává változék át.

szász universitás a miniszteriumot és a törvényhatóságokat közvetítő politikai hatóságot képezzen.

Ilyen közvetítő közeg a közigazgatás szempontjából nemcsak fölösleges, hanem akadály is fogna lenni; s így elvetendő.

De a szász universitásnak politikai közeggé alakítása magasabb politikai szempontokból sem volna megengedhető. Mert politika hatásköre a szász universitást a szász politika centrumának jellemével ruházna föl, és a külön szász nemzeti territorium csakképét örökíteni: mely egyrészt a szászföldön nagyszámmal lakó románok érzületébe ütközik; de másrészt a magyar állam lételevél ellentétes rokon törekvéseknek buzdításul, a nemzeti politikai területek eszméjének gyakorlati mintájául szolgálja.

Sajnálattal halljuk, hogy a miniszterelnök e pontban egyezményre hajlandónak mutatkozik. E pontbani engedékenység a magyar nemzeti politikának sarkalatos elveibe ütköznék és a magyar kormányzatra a tétova teretlenség bélyegét sütné.

Az 1848-iki törvényeknek sarkalatos és kétségbe nem vonható érdemök, legnagyobb szerű eredményök az, hogy önálló nemzeti kormányt alapítottak meg. Ennek föladata, mint a vestatuzet örökké ébren tartani ezen ország lakóiban, a magyar korona, magyar állam, magyar kormány létezésének s hatalmának öntudatát. E nagy eszmének a sok feudális intézménnyel és egyéni, testületi, valamint municipális privilegiumokkal, helyes, messzelátó politikából fölládoztunk eddig becseseknek tartott önkormányzati jogokat is, mert a nemzet ösztönszerűleg érzi, hogy a magyar állam fogalmát nem localis, hanem nemzeti önkormányzat, vagyis erős magyar kormány tettelesítheti csak.

Nehéz volna megmondani, hogy mi célja volt és mi értelme legyen Erdély uniójának? ha csak az nem, hogy az erdélyi terület a magyarországi területtel egy törvény, egy kormányzat alatti egységes államot képezzen? Nem szükség, nem szabad, nincs is ok rá, hogy most, midőn Magyarországnak egy a mult minden békéből kibontakozott modern állammá alakítása, a törvényhozás és a nemzeti közérzet minden egyebet háttérbe toló aspirációja — ilyen a főzött compromittáló ugynevezett engedményekkel vásároltassék ma a szászoktól, holnap például a buda-pestiektől egy köztörvény iránt való kegyes tetszésök.

Becsüljük mi a szászokat, mint egy mivel, szorgalmas népet. Az ő történeti, irodalmi, anyagi, s culturalis érdekeik megóvására nyitva ál az egyesülési, társadalmi tér. De különleges politikai állás nem fér meg már a mai állam keretében sem egy, sem más népfaj számára.

A „K. K.“ pedig közelebről ezeket írja:

A királyföld rendezése nem speciális erdélyi, annál kevésbbé szász érdek, hanem a magyar állam legfőbb életérdekeit érinti.

Arról értesültünk, hogy az ó-szász mesterkedések ismét rést akarnak törni a józan irányon, (melyet mi is jeleztünk a mult számunkban,) s akadnak némelyek, kik jónak látják ez urak tévedéseit legyezgetni.

De háládatlan egy szerepre, végzeteljes lépésre vállalkoztak. Emlékoszlopot akarnak állítani a rendiségnek, a kiváltságnak a magyar jogállamban a pol-

gári egyenjogúság gunyjára? Törvény által pecsételtetés meg a jogsérelem, mely miatt és ellen a Királyföld népességének nagy többsége nem tegnap óta hangosan tiltakozik? Ez által eltaszitsuk magunktól a józan románságot is, mely mindig és kiválóan ma csak arra figyel, hegyan érvényesítetik a jogegyenlőség azon nemzetfeleikkel szemben, kik a teljes polgári jogokra már századok előtt és óta jogokkal birtak? Sok ezer nyi magyarságot dobjunk oda az ó-szász privilegium-viszketegnek kísérleti tárgyul?

Mindezt azért, hogy a magyar állam testébe éket üssünk, szükségtelen közigazgatási közeget állítván valami nemzetiségi területfele fölé, mintegy utmutatoul a nemzetiségi tuzásokra.

Ezeket fontolják meg azok, kik a heveskedő ó-szász urakat netalán legyezgetik.

Az universitás csupán vagyonekezelő lehet ez idő szerint; kiknek hülepedésre van szükségök, foglalkozzanak a vagyon természetével is, ez hathatós izzasztó — a láz majd lecsillapul.

Apróság.

A gubernium hagyatékából nem vétetett még használatba senki által, tudtunk szerint, a „fenséges“ czim. Nem volna-e célszerű és illő ezen czimet a szász universitásra ruházni?

Annyival inkább megfontolandónak tartjuk ezen indítvány, mert Erdélyre igen érzékeny csapás lenne ily kiváló titulussnak elévülése. — (Beküldetett.)

Országgyűlés.

A képviselőház nov. 7-iki ülése.

Az Ugron Gábor és Orbán Balázs megválasztása ellen beadott kérvény felett mindjárt az ülés megnyitása után hosszabb vita fejlett ki. A ház többsége elfogadja, hogy a kérvények az igazoló bizottság jelentése után tárgyalassanak.

ELNÖK bejelenti az újabban érkezett kérvényeket. Csernátony az elnököt figyelmezteti, hogy nincs joga véleménye nyilvánításával a háznak irányt szabni, melyik bizottsághoz utasíttassanak a kérvények. KORMOS Lajos a verbászi gymnasium állami segélyezése iránt nyújt be kérvényt. KOVÁCS László jelentést tesz a mult országgyűlés feloszlása s annak s a mostaninak összejövele közt lefolyt időszak alatt elintézett ügyekről. SZÖGÉNYI mint az állandó igazolási bizottság előadója jelentést tesz a bizottsághoz utasított választási jegyzőkönyvek és megbízó levelek megvizsgálásának eredményéről, mely szerint Ivánka Imre, Horn Ede, Patay István, Kondorossy György és Németh Albert képviselők a szabályszerű 30 nap fenntartása mellett igazoltattak. Az udvarhelyszéki választás tárgyában ellenben, minthogy általános többség nem volt, vizsgálat rendeltetett el. Összefüggőleg ezen tárggyal Orbán Balázs és Ugron Gábor udvarhelyszéki képviselők megválasztása ellen beadott kérvény, mint a szabályszerű határidőn túl beadott, visszautasítatik. HELFI a képviselőház sikeres működésére megkivántatónak látja,

hogy a ház a kormány által előterjesztendő tárgyakról előlegesen tudomással bírva, azokat a képviselők előzetes tanulmányozás és meggondolás tárgyává tehessek.

Áttér a ház a napirendre, melynek tárgya a honvédelmi miniszter által legközelebb előterjesztett törvényjavaslatok előzetes tárgyalására kiküldendő 15-ös bizottság megválasztása, e tekintetben a szavazás megtörténvén, az ülés feloszlott.

A kolozsvári egyetem

nov. 10-én történt megnyitla alkalmából a „K. K.“ ezeket írja:

Sok százados óhajítás, szellemi szükségérzet megvalósulását ünneplé Kolozsvár nov. 10-én; azon ige vált testté, melynek alapját ép e városban a nagy erdélyi fejedelem és még nagyobb lengyel király, a lengyel nép emlékében és történetében maig halhatatlan Báthori István vetette volt meg; az idők viszontagságai ugyan később eltörlék a kezdet nyomait, hanem napjainkban a kór szellemének hódolva ismét egy sokat tapasztalt magyar király s a magyar nemzet törvényhozásának bölcsesége nemcsak az alapot állítá helyre, hanem a m. kir. tudomány-egyetem épületét ép azon helyen nyitja meg, hol az hajdan a tudomány terjesztésére tervezve vala.

Küzdelem lesz a sorsa a mai fiatalságnak; ök az elettapasztalat során fogják megérteni a nagy, a megdicsőült b. Eötvös azon figyelmeztetését, hogy nemzetünket csak a nagyobb miveltség tarthatja fenn. Ezért kell Magyarországnak erőseket nevelni, olyanokat, kik, ha kell szellemi fegyverekkel is megállják a harczt — győzedelmesen.

Nemzet és Király kezünkbe adta a szellem hatalmas fegyverét, melylyel ez országgrészben Magyarország épségét, az unio kapcsának szentségét, államunk nemzeti jellegét megvédelmezhetjük; a tudomány napja bevilágítandja a tért, melyen népünk szellemi fensőségét, anyagi jólétét munkálhatjuk, s e hazafiai kötelmeinket teljesítvén, arra is közreműködhetünk, hogy hazánk betölthesse illő helyét Európa mivel népei között, hogy nemzetünk továbbra is, késő századokig az alkotmányos szabadság, az európai cultura védője, törhetlen erejű bajnoka lehessen. Csak a tudomány tuzoszlopát kell követnünk, s akkor nemcsak szemünk látják meg az ígért földét, hanem a munkában, küzdelemben lankadhatlan, kitartó, buzgó ifju nemzedék be is érhet a Kanaán földére, s ha a nagy magyar költő elmondá: „megbühödte már e nép a multat“ — a jövő történése megirandja, hogyan érdemelte ki az előre törekvő, munkás és erkölcsös felvilágosult haza- és szabadságszerető magyar „a szebb jövőndöt.“

Az ünnepély körrajzat itt közöljük:

Már kora reggel ünnepi diszt ölte a város, nemzeti lobogókkal ékesíték a házakat, ünnepi diszbe öltözött polgárok lepék el az utczákat, siettek Isten házába. Kolozsvár polgárai zsufolásig tölték be a templomok szent csarnokait.

Legelőbb (d. e. 9 óraker) a k. plebánia anyatemplomban tartatott hála isteni tisztelet. A nagy misét cz.

A közönyt, a szív e legutálatosabb jégkérget a hit, bizalom s a tette vágyás heve lassanként felolvasztá.

A természet egy nyitott könyv, mely lassan bár de biztosan tanít.

Én e nagy tanítónak egyik szorgalmas tanítványa levék.

E nagy mester sugalta gondolatok lassanként egy kerekded összesség képezék magokat lelkemben. — Én papirra tevém azt, — s midőn az első sorokban a általam már bálványozott eszmék talpkövéte letévém egy épülethez, melynek valaha fényessé, nagygyá kellend válnia!

A kedves olvasó most bizonynyal ugy fog felkiáltani:

— Pfu! minő pedans, hosszú rokkú, pápaszemes professor lett ebből a könnyelmű, de szeretetre méltó fiuból. — No! ezt nem vártuk. Kérem — kérem! Ne tessék olyan nagyon sietni az itélettel.

Tessék elhinni, hogy mind ez eszmék mellett sem szüntem meg szeretetre méltó lenni, s még mindig elég jovialis frater vagyok.

Sőt azt hiszem, hogy mióta e változáson keresztül estem, valami meglegedettséggel, valami boldogító érzés még vialisabbá tesz.

Kérem, azt se tessék hinni, hogy talán visszahuztam magam a világ örömeitől.

Ohó! még mindig szeretem a jó bort, a fekete és

kék szemeket, a zenét, a szép lovakat, — vadászatókat stb.

A jó s hasznos nem zárja ki a kellemest soha!

Ez már mégis csak borzasztó! — kiáltám földhöz vágva a most elolvasott levelet. Ez már mégis csak borzasztó!

Ezt a kifakadást kell még igazolnom a tisztelt olvasó előtt.

Tíz hava mult, hogy Lajoséknál valék.

Egy nap — az ebédnél — Constance néni, Lajos anyja e szavakkal fordult hozzám:

— Béla! Brassóba kell mennünk, beteg testvéremet meglátogatandók. — Holnap indulunk. Remélem velünk tartasz. —

— Ha megengedi ma cher tante, minden bizonynyal —

Negyed napra Brassóban valánk; s épen elég jókor érkezénk a — kereszteleire.

1870. év május 11-én a keresztelezés illő pompa, üdvkivánatok s jóslások után, melyet egy pazar lakoma követett — végbe is ment.

— A ház zsufolva volt vendégekkel, s Constance néni, s az házi ur Br. W. végre hosszas fejtegetés után beleegyeztek, bogy én magamnak a hat hétre, mit itt akaránk tölteni, külön szállás bérelhetek.

Lajos barátom ajánlatára az újutczában egy kis szobát vettem ki.

Házi gazdám egy becsületes csizmadia volt, ki egyszerre sokat kezdett tartani magáról, mert báró lakósa van. —

Meglátogattam a „Czenket“. „Pap kutját“ s a rozsnyói várromokat, Hétfalut stb. stb. — Így ismét eltelt egy hó. —

Az 1870 év jun. 11-én kaptam én azt a levelet, a melyet oly kiméletlenül vágtam a földhöz.

Az a levél pedig semmi más nem volt, mint másolata egy rondesen kiállított végrendeletnek, melyben engem frakkos nagybátyám végkép kitagad. — A levél végéhez ez utóirat volt csatolva:

„Ha holnap estélig nem értesít, hogy menyasszonya van, e végrendelet érvénybe lép.“

Már ki látott ilyet? —

Hogy az ördögbe házasodjam meg egy nap alatt?

— Mert különös bár, de még is ugy van, hogy az egész év folytán, tán mert lelkemnek lassankénti átváltozását éreztem, tán mert nagyon is nagy élvezetet találék a természet titokszerű fényes könyvében olvasni, — egy perczig sem gondoltam a házasságra.

Igaz, hogy ezelőtt meglehetősen közönyös volt a vagyon előttem, de akkor még nem volt célom. — De most akartam tenni, cselekedni, s így ehez a legelső eszköz, a vagyon elvesztése, nem hagyhatott érzéketlenül. —

(Folytatása következik.)

püspök, Keserü M. mondá; azután Lönhart apát-plebanos lépett a szószékre s a nap örömét, jelentőségét szokott ékesszólással tolmácsolá az összesereglett híveknek. Beszédének végén mondá:

„Egy nagy intő igazság szól hozzánk a nemzetek történetéből, mely azt mondja, hogy „elvesz a nép, mely tudomány nélkül van;“ ezen igazság szól az egyes emberhez is, és szól a családokhoz is. Városunk azon megbecsülhetetlen előnyben részesül, hogy különböző alsóbb és felsőbb tanintézetekkel van ellátva, melynek díze és koronája a m. kir. tudomány egyetem; de vegyék észre, hogy ezen megbecsülhetetlenül nagy előny, midőn az anyagi és szellemi életnek egyik legnagyobb jótéteményét adja meg nekünk, akkor egyszersmind vallásos és hazafias kötelességet szab reánk, azon szent kötelességet: hogy ezen alsó, felső és legfelsőbb tanintézeteket a serdülő nrmzedék tudományos kiképzésére, szellemi műveltségének megszerzésére lelkiismeretesen fel is használjuk. Nektek szól leginkább e kötelesség, ker. szülők; töletek várja annak teljesítését az isteni törvény, a haza és a nemzet érdeke, és gyermekeiteknek földi és örök boldogsága; ah ne engedjétek meg, hogy családotok körében — egyetlen egy gyermek is legyen, ki a tudományos műveltség megszerzésének jótéteményétől elvonatik. Gyermekeiteknek növekedő boldogsága, a haza és a nemzet hálája — és Isten áldása lesz hiven teljesített szülői kötelességeknek jutalma.“

Tíz óraker az ev. reform. belfarkasutczai templomban tartatott hála-istentisztelet. Herepei Gergely „A tudomány világosság“ alapigét vevén fel szép beszédben elmélkedett a tudományos műveltség múltjáról, jövőjéről, a mai nap fontosságáról. Álljon itt annak töredékes kivonata:

Ez intézmény új életet teremt az erdélyi nemzetiségek közepe, hogy e kis ország rész lsson „új eget és új földet, melyben lakozzék az igazság!“

Az egyetem célja, hogy hazánk ifjai itthon szerezhessék meg a tudományos szakképzettséget s ne legyenek kénytelenek külföldre fáradni; hogy a tudományok „magyar szívből-lelékből, magyar nyelven terjesztessenek“ közöttünk, s a szellemvilágosság, műveltség és anyagi tekintetben is mint magyarokat szorosabban kapcsoljon a nyugat mivel nemzeteihez; másfelől nemzetünknek amott befolyást szerezzen, szavunknak súlyt kölcsönözzön. Erre törekszik a kolozsvári egyetem szadokra szóló intézménye.

A nemzetek elenyésznek, csak az marad fenn belőlük, a mi „világosság, lelki, isteni vala.“ „Az igaz, a derék nem fél az idők mohától, a kopsorsóból kitor és eget kér;“ ezért lélekemelő; „a tudomány által munkálkodva élni örökké.

A tudomány eloszlatja a lelki sötétséget, nevel józan életre; megtanít az emberi kötelességekre, jogokra, a társadalom elhivatására.

Szónok beszéde második részében szemlét tart fajunk történetén, megvilágítja kulturai hátramaradásunk okait s egyttal följegyzi azt is, hogy százados harcok és súlyos viszonyok közt még is önerőnkön a kor színvonalára emeltük nemzeti irodalmunkat, van tudós társaságunk, muzeumaink, színházaink, számtalan alsóbb és felsőbb iskoláink, egyetemeink — a mi örvendtes eredmény s azt tanítja, hogy a nemzetben van józan ész és fogékonyság a kultur-törekvések iránt.

Ezután példákat idéz az újabb korból arra, mily nagy hatalom a tudomány, s hogy csak is ez adhat a „nemzetnek erőt, önállóságot, életet.“ Ezért ép a magyarnak, kit annyira maguk mögött hagytak a nyugot népei, folyást e jelszót kell hangoztatni: munka, tudomány, világosság.

Az egyetem megnyitást kegyelettel ünneplék meg az unitáriusok is belmagyarutczai templomukban. Az isteni tiszteletet maga a püspök vezeté. Az alkalmi beszédet Dersi József tartá. Beszédének alapigéje vala: „A tudomány világosság, a lélek tudománya nélkül nincsen semmi jó.“ Szépen hasonlítá a felálló tudomány egyetemet és Erdélyt a völegényével egyesülő menyaszonnyhoz; feltünteté a küzdelmet, mely egyetemünk felállításáért folyt, kiemelve azon győzelem becét, melynek az egyetem megnyitása méltó díját képezi, mely oly nagy nyereség a tudományos világnak a hazának s kiválóan a tudomány-szomjazó erdélyrészi ifjuságnak.

A minoriták és a gör. egyesültek templomában is hála isteni tisztelet tartatott az egyetem megnyitása miatt.

A rektornak beigtatása a Lyceum nagy termében 11½ óraker ment végbe díszes nagy közönség előtt. Az ünneplést ifj. Dr. Groisz Gusztáv nyitotta meg szép beszéddel, melylyel Berde Áront a kolozsvári tudomány

egyetem rektori székébe igtatta. Erre Berde Áron remek beszéddel foglalta el székét.

Az ünnepi lakomán mintegy 200-an vettek részt. Kolozsvár értelmiségének, polgárságának színe-java. A felköszöntések sorát Medgyesi T. polgármester kezdé meg a Királyra és kir. családra, Szillassy e. t. a román és magyar testvériesüléseért a tudomány terén, a szász nemzetiségre pedig Jakab Elek üritettek poharat; ez utóbbi a műveltség zászlaját tüntetvén fel olyanak, mely alatt a három népfaj szász, magyar és román kezet foghat. A kedélyesen mulató társaság az ünnepi lakomát késő este zárta be.

Estve Kolozsvár fényesen ki volt világítva.

Hazai közügy.

A Deákkör nov. 9. d. e. értekezletén tárgyalásra került a nyelvi kérdés. Steiger, Tavasz, Szögyény, Úrményi és többen azt ajánlják, jelentessék ki a törvényjavaslatban, hogy a főváros közgyűlésén a tanácskozási és a város egész igazgatásában az ügykezelési nyelv a magyar. Az ellen először is Trauschenfels szolt, fejtegetvén, hogy az indítvány a nemzetiségi törvénybe ütközik, melynek módosítását a legtöbben is opportunusnak tartják. Gorove és Deák azt fejtegették, hogy az említett javaslat nem szükséges, mert valószínűnek tartják azt, hogy a fővárosi tanácskozási, s ügykezelési nyelv a nélkül is a magyar lesz. Az értekezlet a kérdést függőben hagyta, s így ez ügyben párthatározat nincs.

Az országgyűlés jelen ülészakát márcz. végeig tervezik, tehát öt havi munkaidőre. A kormányelnöknél a napokban nagy értekezlet volt ez ülészak tárgyrendje fölött. Az öt hónap alatt elintézendő ügyekül tüzetek ki: a fővárosok rendezése, a határörvidék polgári szervezése, a szász föld rendezése, a budget, az adóreform, a választási törvény és a házszabályok átalakítása.

Román lapszemle.

„Gazetta Transilvania“ 83-ik sz.

Egy eddig ismeretlen politikai egyéniség Alexandrescu konferenciára hívja a románokat, a mostani körülmények fölött, különösen a választások tekintetében tanácskozni — oly móddal: hogy a román Fogarasvidék becsülete megóvassék.

Midőn N.-Sinkszék képviselőket választott az universitásba azon vélemény volt tulnyomó: hogy a választandók a medgyesi pontokat irányadókul tartsák.

„Telegrafulu Romanu“ vezércikk alakjában egy jeremiadot közöl a fölött: hogy darab idő óta az ortodoks (gör. kel.) közegek, hivatalnokok üldöztetnek, mellőztetnek — a gör. kath. előnyére.

A bukaresti „Romanulu“ Midhat basa bukását a német-osztrák ármányoknak Thiers által történt kijátzásának tulajdonítja s mindenből azt látja: hogy Franciaország keleti ügyekben a vezérszerepet ismét fölveendi.

Baróth és november 4.

A nyájas olvasó előtt ismeretes dolog, hogy Baróth a természet annyi áldásaiban gazdag Erdővidéknek nevezetes pontja. Geographiai fekvése, értelmes lakosainak hazafias készsége, ugy a szellemi, mint a nemes irányu realis élet fokozatos fejlődése, az újabb időben igazán Erdővidék fénypontjává emelék.

Ha hitelt adhatnának ama regényes elbeszélésnek, mely Baróth eredetet a mongolok borzasztó dúlásainak idejére viszi vissza, midőn a vad hordák elől bujdosó szerelmes pár az erdők rengetegéből kibontakozva a mai Baróthnak veti meg alapját; ugy bátran elmondhatnók, hogy az idő folyamában még a vallásos rázkódásokat is átélte mezővárosocska sok megpróbáltatást láthatott. Ős székely jellegét azonban — dacára az idők változatos catastropháinak — oly hiven megörzé, hogy Attila hunjainak tisztább utódait alig találhatnók fel másutt. És ha az őstypust annyi kegyelettel örző, oly sok századot átküzdött Baróth városának voltak örömben megszentelt napjai, akkor november 4-ike kiválóan az vala. A magas kormány messzelátó intenciója Baróthon gazdasági szakosztálylyal megtoldott állami felső népiskolát hozván létre, az intézet ünnepélyes megnyitása épen nov. 4-én történt. E napon a vidék minden részéből összesereglett nagy számú közönség d. e. 10 és 11 óra között a városház termébe sietett, mivel az intézet helyiségén az ünneplő közönség befogadására elég tágas terem nem vala. Megjelentek — az említett teremben — az ifju intézetnek új növendékei is tanítók

vezetése alatt, számszerint 40-en. Legelsőbben m. kir. tanácsos és tanfelügyelő Antalfy Károly keresett szavakkal tartott lelkes beszéde valóban megdöbbantá Erdővidéknek szívet. Élénk, színes vonásokkal festé az új intézet létrejvetelének történetét, a kormány áldozatkészségét, s elmondá, hogy gr. Kálnoky Dénes Három és Miklósvárszék főispánja, minő önzetlen, hazafias buzgósággal dolgozott a tudományok ez új templomának felállításán. Lelkesíté a hallgatóságot a nevelés szent ügye iránt. Elmondá, hogy ma a 19-dik század rohamos áramlatában többé nem a nyers erő biztosítja a nemzeti önállóságot s teszi a népet kifelé hatalmassá, s befelé virágozóvá, hanem a tudomány. Ezután főispán gr. Kálnoki Dénes meleg szavakban buzdítá a gyűlést az új intézet pártolására, igérvén pártfogását maga is.

Végül kath. esperes Sz. J. és id. B. J. szoltak, amaz egyháza nevében üdvözlé az össgyűlt és a nevelés iránt érdeklődő hallgatóságot, s az ifju intézetre Istennek áldását kéré, ez elmondá az intézet célját, elősorolá a tanítandó tantárgyakat s élteté a királyt és a hazát.

V e g y e s .

(Meghívás.) Folyó év deczember 16-án d. e. 10 óraker Zágomban a községi fiu-iskolában mintatanítással egybekapcsolott fiok tanítóegyleti gyűlés lesz. A hová orbaiszék tanítóit — pályatársaimat s mindazokat, kik a tanítgy iránt érdeklődnek, tisztelettel meghívom.

Zágón, 1872. november 9.

Szabó Károly,
orbai kerület fiok-tanítóegylet elnöke.

(A királyföldi egyetembe) Medgyesről küldöttekkel megválasztattak: Heidendorf Károly tanácsos, és Binder János birtokos, N.-Szebenből pedig: Gebbel Ferencz, báró Bedeus József és egyetemi jegyző Schneider Károly, Ujegyházáról Bruckner Vilmos országos ügyvéd, Szászvárosszék részéről Dobó Mihály tanácsos és Vladu Claudius tanács-hivatalnok, Szászvárossról Nagy Ignác királybíró és dr. Anlacher Albert választattak meg.

(Nagy-Szebenben) 10. nyitattott meg superintendens dr. Teutsch G. D. által az erdélyi ag. hit. 9-ik egyházi gyűlése. Az ezt megelőző isteni tiszteletnél brassai városi lelkész Schiel S. tartott szónoklatot. F. hó 11. d. e. nemzeti gróf Conrad Moricz nyitotta meg a szász egyetemet.

(Bécsben a marhavész) járványosan uralg minden nap döglök el benne egy s más kerületben egy pár marha.

(A „Morning Post“) mely mint kis napilap 1772. nov. 2-án jelent meg először Londonban, e hó 2-án ünnepelte meg szász éves fennállásának ünnept.

(A főbb világnyelvek.) A föld kerégségén jelenleg 90 millió ember beszéli az angol nyelvet, körülbelül 75 millió beszéli a német nyelvet, a spanyolt beszéli 55 millió, csak 45 millió beszéli a francziát. A franczia nyelvet tehát csak félannyi beszéli mint az angolt, csak 3/5-ödrész annyi mint a németet.

(A mexicói köztársaság) elnökévé Detejaga főtörvényszéki elnök választottatott.

(Anglia és Portugalia) Thierst bíról választották az Indiára vonatkozó viszályban.

(A pest-budai) első férfi-ruhacsarnokban Fazyl pasa az egyiptomi alkirály testvére, négy magyar díszöltözéket rendelt meg.

(Pécs) napilapot szándékoznak megindítani, szép-irodalmi hetilap melléklettel.

(A „Golos“ szerint Ausztria) és Oroszország között diplomatiái jegyzékváltás történik egy szerződés megkötése céljából, melynek értelmében ugy a polg., mint a büntügyi perekben hozott ítéletek kölcsönösen végrehajthatnának.

(Az alsó-ausztriai) tart. gyűlésen indítvány fog beadatni az ipar-gazd. egyetek adomentességéről és törvényesítési kényszeréről.

(Kövárvidék képviselője) Buttyán László lemondott a képviselőségről, miután bírói hivatalától kellett volna megválnia, s helyébe most Pap Zsigmondot emlegetik.

(Magyarországon és Erdélyben) jelenleg 146 gymnasium van, melyek közül 99 fő-, 47 algymanasium.

(Párisban) közelebb egy koldus halt el a legirtóztatóbb nyomorban, ki Franciaország egyik legrégebb és legkitünőbb családjának — a Ceucy-knak vég-sarjadéka volt.

(A pártszünet.) hogy mennyire fajulhat Amerikában, bizonyítja az, hogy néhány férfi megtudván, miszerint egy közeledő vonaton ellenpártiak vannak, a vasuti őrt leverték, megkötözték s fadarabokat és nagy köveket raktak a sínekre, minek az lett következménye, hogy a vonat kiugrott s számos halálest és sebésülés történt. A tetteseket elfogták.

(A kormányozható) léghajóval a napokban kísérletet tettek Brünben, és ez teljesen sikerült, csak a gömb, melynek felülete 14,000 négyszöglábnyi, repedt meg egy kissé.

(A marhavész) számos magyarhoni helységben kiütött.

(Rékásban már másodszor) termettek az almafák, még pedig jól s bőven.

(Halandósági statisztika) az egész földön. Egy statisztikus arra a munkára vállalkozott, hogy kiszámítsa a föld összes lakói halandóságát; számításának eredménye a következő: Általosan el van fogadva, hogy a föld összes népessége 1300 millió lélekből áll, de a mi statisztikusunk csak 1.228 ismer el. E számból indulva ki, a következőleg osztályozza ez 1.228 milliót: 360 millió tartozik a kaukázusi fajhoz, 552 millió a mongol fajhoz, 190 millió az éthiopiai fajhoz, 176 millió az indó-amerikai fajhoz. Nyelv van 3642, vallás 1000. Meghal évenként az egész földön 33,333,533 személy; melyből esik egy napra 91,554, egy órára 3789, egy perczre 62 és másodpercze 1; és így minden szívdobbanásunkra egy élet alszik ki. Az átlagos életkor 33 év. Az összes népség egy negyedrészre meghal 7 éves koráig, fele meghal 17 éves koráig, 100 ezer egyén közül egyetlen egy éri el a 100 évet, 500-ból egy éri el a 90 évet, 100-ból egy éri el a 60 évet. A férfi népségnek nyolczadrésze katona. A 70 éves kort elérő 170-ből 43 pap, szónok vagy olyan, a ki hivatásánál fogva fenhangon beszél; 30 földmives, 33 iparos, 32 katona 29 ügyvéd vagy mérnök és 24 orvos.

Helyi különfélek.

Bücsüüdvözet. Fogadják azon tisztelt barátaim és ismerőseim, kiktől nem tudék személyesen búcsút venni, legszívvelyesebb üdvözetemet.

Brassó, 1872. november hó 11-én.

Oprisiu Péter.

A r. kath. egyházközség idei őszi közgyűlése f. hó 10 én vasárnap délután folyt le, (miután az egy előbbi vasárnapra kitűzött gyűlés a megjelent tagok csekély száma miatt nem vott határozatképes.) Jelen volt valami ötven tag. A tavaszi gyűlés jegyzőkönyve a választmányi ülésekről jelentést illető irályi észrevételek után hitelesített.

Felolvastattott a jövő évi költségvetés, mi alkalmat szolgáltatott fölötté hosszadalmas és a közgyűlés elé semmikép sem tartozó részletes személyes vitaközlésekre, melyek alatt a csoportokat képző közönség köpenyeibe burkolódzott — a fűtőben levő tüznek csak füstjét élvezvén, s örvendett mikor a jövő évi költségvetést végre valahára jóváhagyhatta. Ily körülmények közt nem csodálkozunk, ha a község részvétlenségéről s kivált a tagoknak az üléseken meg nem jelenéséről halunk panaszt.

Végre, midőn a szerényebb béketűréssel avagy bundával bíró egyének már oszolni kezdtek, került szőnyegre a napirend két legérdekesebb tárgya: az iskolaadó és a pótválasztások. Az elsőre nézve elhatározott, oda intézkedni, hogy a közvetlen adóktól 5% e célra kiirassék és fordíttassék. Utóljára jött a sor a választásokra, melyek különben minden ülés első teendőjét szokták képezni. Most az alapszabályok értelmében sors által a 40 választmányi tagból kihuzattott 10, kik azután részint újra megválasztattak, részint újakkal pótolattak. Ez alkalommal több érdemes tag kiesett, kik közül különösen Bogdán János ur kimaradását sajnáljuk.

Hallomás szerént nevekkell ellátott választójegyek osztattak ki, mit nem helyeselhetünk, ugymint azt sem, hogy a már előbb kilépett tagok helyébe mért nem léptették a már meglevő póttagokat. (Beküldetett.)

Szombaton f. hó 9-én ismét diszes közönség vett részt a helyörség tiszti kara által rendezett estélyen. Kivált tánczvágyó hölgyeink a tánczkezdvelő férfiakéhoz aránytalan nagy számmal voltak. A füzértáncz hosszadalma fölött ez alkalommal nem csak a garde-dame-ok, de a közreműködők néhány is nem kedvezőleg nyilatkozott. A mulatság, melynek kezdetét — hallomás szerént — egy kedvetlen eset zavarta, reggel 4 $\frac{1}{2}$ óráig tartott.

Nyilt-tér. *)

A „Nemere“ czimű folyólap jelen évi okt 24-én kelt 85 számú 339 hasáb nyilttéri rovatában Felperes aláírással egy cikk jelent meg — hol a cikkiró egész általánosságban fejezi ki magát: Ezek a birói végrehajtók valóságos akadályai az igazság szolgáltatásnak; — s tovább megy, piszkolja a kir. járásbiróságokat is, s utóljára fordul a kovásznai kir. járásbirósági végrehajtóra s azt azzal vádolja, hogy egy helybeli czég több rendbeli követeléseiből, mind azon által, hogy a foglalás és becslés megtörtént s az árverezés még szept. 28. kitűzve volt, még maig egy krajczárt sem kapott.

Miután ily vádokat mer Felperes cikkében szórni — felveszem a kesztyűt, mint a kovásznai k. járásbiróság végrehajtója — azon vádokra nézve, a melyekkel különösen az én személyem meg van támadva. S egyenesen Felperes cikkirót, ha mindjárt h. ügyvéd lenne is — hamis rágalmozónak nyilvánítom. — Papolezi Kiss György, Demeter József, Dija János, Nagy Mózes, Bibó Zsigmond, Imreh Ferencz, Bajko András alperesnek jelen év augusztus és szeptember havaiban több rendbeli hiteles nyugtái elég bőven igazolják, hogy a cikkiró Felperesnek a becslés megtörténte után is, a követelésben lévő összegeknek jelentékeny részét fizették bé. — Továbbá a felperes cikkirónak jelen év szeptember 26. és 27. s ugy október 24-én kelt hozzám intézett missilis leveleinek ezen szavai: hogy miután a végrehajtás alatt állott peres tartozásokból jocskán törlesztettek, az árverezést a végrehajtó ur által kérem felfüggesztetni. Ily nyilatkozat megtörténte után nem csoda hogy a szokott módon megtörtént hirdetések, és a Papolezi községi biróhoz tett intézkedésem mellett is az árverezendő tárgyakat rendeltetésük helyére szept. 28-án elő nem állították. De én mind emellett is további intézkedéseimmel sem szüntem meg, papolezi Tóth Györgynek két ökrét, ami lebecsülve volt, árvereztettem, s mégint 45 forint készpénzül nov. 2-án befizettetett, miről jegyzőkönyvi felvétel a kir. járásbirósághoz beterjesztetett pénzzel együtt.

Hogy elmarasztalt szegény nyomorult alpereseken maigis van követelése a felperesnek, lesz is örökre, miután a jelen ügynek nagy részben áldozatai lettek a további fizetésre tehetetlenek: pedig megérdemlette volna ezen ügy, hogy a felperes egy keveset szívére tegye kezét, nem a per alakiságára, hanem lényegére is gondolt volna (miután a szegény emberek pertudatlan-

*) E rovat alatt megjelent cikkekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget. Szerk.

ságát felhasználva, kétszeresen másodszor is vétetik be rajtok a befizetett összeg) — azt hiszem, miután a fen idézett adatok birtokában vagyok, hogy a felperes irónak nyilttéri cikkkét ezáltal nemcsak hogy megczafolhatom, sőt amellet ráadásul öt hamis rágalmozónak nyilváníthatom.

Utóljára pedig ajánlom önnek, hogy máskor veszen jól számot s mindenféle gondatlan hazugságokat ne ereszszen egyszerre szélnek, mert az embert utóljára is utoléri, — a melylyel magának a józan közvélemény előtt oly sokat árt, hogy semminemü ügyvédi fogásokkal sem fogja magát kimenteni a gyalázzattól.

Kelt Kovásznán 1872. november 4-én.

Hamar Lajos,
kir. járásbirói végrehajtó.

Szerkesztői izenetek.

Uzoni Veress Gergely urnak: Viszonvázását csak a jövő számban vehetjük tekintetbe.

Hamar Lajos urnak: Azon térért, melyet vádok elleni igazolásra engedünk, nem szoktunk díjt venni.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő: Herrmann Antal.

Becsi tőzsde es pénzek Brassóban november 13.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 15
1860-ki „sorsj. kölesön 100 ft. papirban	65 85
Nemzeti bank részvény	102 50
Hitelintézeti	980 —
London	336 20
Ezüst	108 50
Napoleon'd'or	107 —
cs. k. arany	8 65
Lira	5 19
Magyar földteherm.	9 80
Bánati	80 —
Erdélyi	78 50
Porosz taller	76 25
Ikosár	1 62
Rubel	1 60
	1 65

Egy nagyobb birtokrész részben tagositva **Léczfalván**, továbbá egy **Zágonban**, azután **magánerdők Baczonban** s a t. egyenkint vagy összesen még ezen 164 3—3 évben **bérbe adandók.**

Értekezhetni a tulajdonos **Asboth** őrnaggyal **Léczfalván**, utolsó posta **Maksa.**

Hirdetmény.

A Csik-Tusnádi fürdőn a koresomárolási jog — ugy a 1. sz. borvizkut vize — a jövő 1873. év január 1-étől három egymásután következő évekre Sepszi-Szent-Györgyön a városháznál f. év december 2-án haszonbérbe adatik — hova bérleni kívánók azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az árverezési feltételek Sepszi-Szent-Györgyön t. cz. Bogdán András urnál bármikor is megtekinthetők.

Sepszi-Szt.-György, 1872. nov. 9 én.

165 1—3

Az igazgatóság.

MINDEN VERSENYT LEGYŐZENDŐ

tudomásra tesszük a t. cz. közönségnek, hogy egy 1870-iki sorsjegyet **26 részletre 5 frtjával**, következőleg **26 frttal olcsóbban** mint mások,

egy 400 frcos török-sorsjegyet **25 részletre 4 frtjával**, szintén **25 frttal olcsóbban** adunk.

Továbbá: Bank osztályunkban aláírás alá bocsátottunk

1000 dr. 400 frcos Török, és 1000 dr. Bukuresti sorsjegyet,

24 havi részletben 4 forint 50 krjával.

A fent említett sorsjegyeken kívül — bécsi és külföldi összeköttetéseinknél fogva — azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a venni óhajtoknak teljes előnyére — minden más értékpapírosokkal is **a napi árfolyam** vagy **tetszés szerinti részletekben** szolgálhatunk. — Bővebben értekezhetni bank-osztályunkban klastromutcza

Werzár Testvérek.